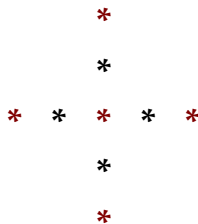

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΩΝ ΠΑΪΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ & ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Δρος Χαράλαμπος Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΕΥΝΩΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΟΣΙΩΝ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑΙ
ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Σκληραγωγίας τῆς σαρκὸς εὐσχημόνως τοὺς ἐραστὰς καὶ ἀπαθείας φωστῆρας, Νιτρίας εὐφημήσωμεν σεπτὸν οἰκιστὴν, ἔνθεον Παῖσιον καὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς τρόποις νήψεως ὁμόζηλον ἀσκητὴν Ἀθωνίτην νεοφανῇ Παῖσιον, αὐτῶν λιτὰς ἐνθέρμους πρὸς Κτίστην αἰτούμενοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
"Δυὰς Παῖσιων Ὁσίων, πιστοὺς εὐλόγει. Χ.Μ."

Ὡιδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δυὰς ἡ φερώνυμος ἀσκητῶν ἐνθέων, ὑπόθεν εὐλογεῖτε τοὺς ἐν χορῷ ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας καὶ βοῶντας· Χαίρετε, θεῖοι Παῖσιοι, Ὅσιοι.

Ὑμνοῦντες Νιτρίας τὸν πολιστήν, Παῖσιον πάνυ,
ὡς ἰσάγγελον ἀληθῶς πρεσβείας αὐτοῦ
ἀποζητοῦμεν πρὸς τὸν Χριστόν, Οὗ τοὺς πόδας
ἀπέπλυνεν.

Ἀπαύστως, Παῖσιε, τὸν Θεὸν δυσώπει δοθῆναι
ἄμφω ῥώμην σοῖς ὑμνηταῖς, ταμεῖον ἀσύλητον
χαρίτων τοῦ θείου Πνεύματος, Ἄθωνος ἔνοικε.

Θεοτοκίον.

Σωτήριον δεῖξόν μοι ἀτραπὸν, Παντάνασσα Μητέρα,
τῷ προστρέχοντι εὐλαβῶς σῇ χάριτι, Κεχαριτωμένη
Θεογεννήτορ, πιστῶν ἀγαλλίαμα.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παῖσίων Ὅσιων τῇ ἱερᾷ σπεύδοντες ξυνωρίδι
πάντες ἐν πίστει ψάλλομεν· Μάργαρα τῶν ἀρετῶν
τιμαλφῇ, ἡμᾶς ζωῆς ἐναρέτου ταῖς ὑμῶν δεήσεσιν
ἔσοπτρα δεῖξατε.

Ἀπειράστους κινδύνων, ἐπιβουλῆς ὄφews,
πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας δεῖξον, Παῖσιε,
Ὅσιων ὑπογραμμὲ τῶν πολισάντων Νιτρίαν, σαῖς
θερμαῖς πρὸς Κύριον, πάτερ, δεήσεσι.

Ἰερώτατε πάτερ, Ἀθωνιτῶν ἔκτυπον, ὁ λαβὼν
πλουσίως θεόθεν χάριν, Παῖσιε, τῆς προφητείας,
Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει τῶν τιμώντων μνήμην
σου τὴν αἰωνίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Σκέδασόν μου τὸν ζόφον τῶν λυπηρῶν, Δέσποινα,
φέγγει παρακλήσεων θείων σῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον
καὶ Φωτοδότην Θεόν, Ὅνπερ ἀφλέκτως ἐδέξω ἐν
γαστρὶ, Παντάνασσα, τῇ παναχράντῳ σου.

Ὅμώνυμοι σεπτοὶ Παῖσιοι, σπεύσατε βοηθῆσαι τοῖς
τιμῶσιν ὑμᾶς πιστῶς, Ὅσιων ὡς πρότυπα καὶ
πρέσβεις πρὸς Ὑψιστον διαθέρμους.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τηρεῖτε ἐχθροῦ ἀπήμονας τῆς μὴνιδος πιστοὺς
εὐλαβῶς προσφεύγοντας ἐν κλύδωσι ταῖς ὑμῶν
δεήσεσι πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Κτίστην καὶ Κύριον,
θεοειδεῖς Παῖσιοι, σεμνοί, ἀσκήσει οὗ πάγας
ἐπατήσατε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἰσχυροὺς ἀναδείξατε ἐν ταῖς μάχαις πάντας κατὰ τοῦ δαίμονος, πνευματέμφοροι Παῖσιοι, τοὺς ἡμῖν ἐκάστοτε προσφεύγοντας.

Ὡς ἐρήμου οἰκήτορα, ἀρετῆς εἰς ἄρρητον ὕψος φθάσαντα σὲ γεραίρομεν, Παῖσιε, ἀρωγὴ ἐν δίναις τῶν προσφύγων σου.

Νεαυγέστατον Ἄθωνος αὐγασμα, Παῖσιε τρισμακάριστε, φώτισόν μου τὴν σκοτόμαιναν τῆς χαμαιζηλίας καὶ τῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ὁδηγὸς πρὸς σκηνώματα οὐρανῶν, Παντάνασσα Μητροπάρθενε, τῶν πιστῶν γενοῦ προσφύγων σου, ὕμνοις μελωδούντων σὰ θαυμάσια.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σώσατε ἡμᾶς ἐκ παγίδων τοῦ ἀλάστορος, ὃν ἡσχύνατε ἀγῶσι θαυμαστοῖς, ἀσκηταὶ πνευματοφόρητοι, Παῖσιοι.

Ἰλεων ἡμῖν τὸν Χριστόν, πάτερ, ἀπέργασαι, Οὐ ἀχράντους πόδας νίψαι, ἱερέ, κατηξίωσαι, Παῖσιε

τρισόλβιε.

Ὡφθης ἀσθενῶν ἰατὴρ ταχύς, Παῖσιε, τῶν
σπευδόντων, Ἀθωνῖτα ἀσκητά, εὐσυμπάθητε, τῇ
χάριτι δοθείσῃ σοι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν τῆς σαρκὸς δεινὰ σκιρτήματα,
ἱκεσίαις σου, Παντάνασσα σεμνή, πρὸς τὸν Τόκον
σου, Θεὸν τὸν πανευῖλατον.

Ὡιδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Πατάξαντες τὸν ἐχθρὸν τὸν δόλιον ἐνασκήσεως
ἀγῶσι συντόνοις, σκληραγωγία, εὐχῇ, ταπεινώσει
καὶ ἀγρυπνίαις, φωσφόροι Παῖσιοι, χάριν εἰλήφατε
πολλὴν ἰλεοῦσθαι ἡμῖν τὸν Θεάνθρωπον.

Ἰκέτευε ἐκτενῶς, Παῖσιε, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ τῶν σὲ
ἀνυμνούντων ὡς ἀσκητὴν τῆς Αἰγύπτου θεόπνουν,
τῶν ἀρετῶν ἀναβάντα τὴν κλίμακα χαμαικοιτία,
προσευχῇ ἀσιγήτῳ, νηστεία καὶ δάκρυσι.

Σκοτόμαιναν τῶν παθῶν, Παῖσιε, ἀποδίωξον τῶν
σοὶ προσιόντων καὶ ὡς νεόφωτον ἄστρον τιμώντων
σὲ καταυγάσαν ἀρτίως τὰ σύμπαντα προφητικῶν
σου διδαχῶν ἀστραπαῖς καὶ σοφίας ῥημάτων σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν τάραχον τῶν παθῶν κατάστειλον τῶν σπευδόντων τῇ σῇ χάριτι, Μῆτερ, εὐλογημένη Παντάνασσα, τάχος καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος πανάρρητον ἴθυνον πάντας τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας πληθὺν θαυμασίων σου.

Ομώνυμοι σεπτοὶ Παῖσιοι, σπεύσατε βοηθῆσαι τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς πιστῶς, Ὁσίων ὡς πρότυπα καὶ πρέσβεις πρὸς Ὑψιστον διαθέρμους.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Δεῦτε πιστοὶ ξυνωρίδα ὁμώνυμον τῶν εὐκλεῶν Παῖσιων τιμήσωμεν ὡς προσευχῆς νοερᾶς ἐργαστήρια καὶ ἀπαθείας ἐπάλξεις κραυγάζοντες· Πιστῶν μεσῖται ἀνύστακτοι, χαίρετε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

**Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.**

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17 - 33).
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου
πεδινού....

Δόξα.

Ταῖς τῶν Σῶν Ὀσίων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.
Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσοι πανθαύμαστοι, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρες,
ἀσκουμένων ἔκτυπα, ἀρετῆς χρυσότευκτα
οἰκητήρια, θεῖοι φερώνυμοι ἱεροὶ πατέρες,
πνευματέμφοροι Παῖσιοι, ὁ πόδας Κτίσαντος νίψας
τοὺς ἀχράντους ἐν ἔτεσι τοῖς πάλαι καὶ τὰ δάκρυα ὁ
ἀρτίως σμήξας προσφύγων σου μανδηλῖω, μάκαρ,
εὐχῶν σου ἐδυσώπει ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν,
προοράσεως σκήνωμα, τὸν Ὑψιστον.

Σώσον, ó Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὅδηγεῖτε πρὸς δόμους οὐρανῶν τοὺς ἱκέτας ὑμῶν,
Παῖσιοι, οἱ στάσεσι παννύχοις εὐχῇ καὶ ταπεινώσει
ἑαυτοὺς ὁδηγήσαντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς
εὐκλείας παναρόρητου.

Ὑπερεύχου τῶν πίστει εὐφημούντων σοὺς ἄθλους,
σεπτὲ Παῖσιε, ἐν μάχαις νυχθημέροις κατὰ τοῦ
παλαμναίου, οὗ ἐπάτησας ἔνεδρα ἐν ἐνδοτέρῃ
σαφῶς ἐρήμῳ τῆς Νιτρίας.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων, ἰατὴρ ἀσθενούντων καὶ
ἐναργέστατος ἐν βίῳ ἀντιλήπτωρ, Παῖσιε, ἀρτίως
ἀνεδείχθης προσφύγων σου, Ἀθωνιτῶν καλλονὴ
καὶ εὐσεβείας κέρας.

Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητε Μῆτερ, ὑπερόπτας προσύλων ἡμᾶς
ἀνάδειξον, Παντάνασσα Κυρία, τοὺς σὲ
ὑμνολογοῦντας ὡς Κυρίου Παντάνακτος, Λόγου
Ὑψίστου Θεοῦ, φιλόστοργον μητέρα.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὑμῶν ὑμνοῦντες τὴν ἀκραιφνῇ πολιτείαν

ἐκδεχόμεθα τὰς ὑμετέρας πρὸς Θεὸν πρεσβείας,
Παῖσιοι φωσφόροι.

Λάμψας ἐν κόσμῳ ὡς φῶς, Παῖσιε, θεῖον ἀρετῶν
χάριν εὖρες διώκειν τῆς χαμαιζηλίας ἡμῶν τὴν
σκοτομήνην.

Οὐρανοδρόμον ὑπόδειξόν μοι πορείαν σὼ ἱκέτη,
Παῖσιε μάκαρ, ἔνθεε Καπάδοξ καὶ Ἀθωνῖτα πάνυ.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς δόμους ἡμᾶς, Παντάνασσα Μητερ,
πάντας ἔλκυσον σὲ ἀνυμνοῦντας ὡς
ἀπλανεστάτην ἰθύντειραν σῶν δούλων.

Ὡιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐξ ὕψους θείας δόξης εὐλογεῖτε πάντας ὑμᾶς
τιμῶντας ἐκθύμως, Παῖσιοι, πνευματοφόροι
πατέρες, ὁσίων ἔκτυπα.

Ἰσχύν μοι δίδου, πάτερ, κλέϊσμα Νιτρίας,
καταπατῆσαι ἐχθίστου τὸ φρύαγμα, ὃ ἐνασκήσει
συντρίψας αὐτοῦ τὴν ἔπαρσιν.

Χαρὰ τῶν θλιβομένων καὶ τῶν ἀσθενούντων
θεραπευτά, Ἀθωνῖτα Παῖσιε, σὴν χάριν δεῖξον τοῖς

πόθῳ σοι καταφεύγουσι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, Κεχαριτωμένη, τὸν σὸν
εὐΐλατον Τόκον, Παντάνασσα, ὑπὲρ ἡμῶν
μελωδούντων τὰ σὰ θαυμάσια.

Ἄξιόν ἐστι....καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, ὑπερθαύμαστε ξυνωρίς θείων Παῖσιών,
τῆς Νιτρίας ὁ πολιστής καὶ Ἀγιωνύμου τοῦ ὄρους ὁ
κοσμήτωρ, Πατέρες θεοφόροι, πάνσοφοι Ὅσιοι.

Χαίροις, μοναζόντων ὑφηγητής, ὁ Χριστὸν ξενίσαι
ἐν ἐρήμῳ ἀξιοθεὶς καὶ Αὐτοῦ ἐκπλῦναι, Παῖσιε,
τοὺς πόδας, εὐχῆς εὐῶδες κρίνον καὶ ταπεινώσεως.

Ὡς οἰακοστρόφος ψυχῶν στερρόδς ἴθυνας πρὸς
ὄρμον ἀκλυδώνιστον ἀρετῶν τοὺς ἐν βίου ζάλαις
πανδείνως ποντουμένους καὶ καταφεύγοντάς σοι,
πάτερ Παῖσιε.

Εὐλογεῖτε ἄνωθεν τοὺς ὑμᾶς μέλποντας ἐν ὕμνοις,
ὑπερθαύμαστε ἀσκητὰ τῆς Νιτρίας, μάκαρ Παῖσιε,
καὶ νέε αὐτοῦ Ἀγιορεῖτα, πάτερ, φερώνυμε.

Χαίροιτε, θεόπνευστοι ἀσκηταί, πάλαι τῆς Νιτρίας
ὁ πανόσιος πολιστής, καὶ ὁ διαλάμπας ἐν Ἀθωνι
ἀρτίως, φερώνυμοι Πατέρες, θεῖοι Παῖσιοι.

Παρόρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεόν, Ὅσοι Πατέρες,
φίλοι γνήσιοι ὡς Αὐτοῦ πέμψατε πλουσίως ὑμῶν
τὴν θεῖαν χάριν πιστοῖς ὑμᾶς τιμῶσιν ἄμφω,
Παῖσιοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς
Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Παῖσιων δυάδα τὴν ἀγιόλεκτον τῶν θεοφόρων
Ὅσιων ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ
ἐκβοήσωμεν· Εὖχος Νιτρίας ἱερὸν καὶ τοῦ Ἀθωνος
λαμπτήρ νεόφωτε, δυσωπεῖτε Χριστὸν πιστοῖς
καταπέμψαι ὑμῶν εὐχαῖς ἄμφω ὑγίειαν.

Ὁσίου Παΐσιου, τοῦ Μεγάλου.

Δεῦτε, Μέγαν Παῖσιον εὐφημήσωμεν Νιτρίας
κρίνον ἐρήμου εὐῶδες καὶ ἀσκητῶν ὑψηλότερα
σοφόν, ὁδμαῖς ἡδύναντα θεοσοφίας τοὺς αὐτῶ

προσιόντας εὐλαβῶς βοῶντες· Ὁ πλύνας πόδας Χριστοῦ, ῥανίσιν εὐχῶν σου παθῶν μου πλῦνον, πάτερ, βόρβορον.

Ὁσίου Παΐσιου, Αγιορείτου.

Τὸν ἐν Ὄρει Ἀγίῳ ἀρτίως λάμψαντα ἀδιαλείπτω ἀσκήσει καὶ νοεῤῥᾱ προσευχῇ ἐπαινέσωμεν πιστοί, σεπτὸν Παῖσιον, ὅτι ὡς ῥόδον εὐανθὲς κατεμύρισε ψυχὰς τοῖς λόγοις τοῖς θεοφθόγοις· καὶ νῦν τὰ κρείττονα νέμει αὐτοῦ λιταῖς τοῖς καταφεύγουσι.

**Ἐκτενὴς καὶ Απόλυσις,
μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.**

Θεῖα Παῖσιων ξυνωρίς, ἀσκητὰ θεόφρον Νιτρίας καὶ Ἀθωνῖτα σεπτέ, κέρας προοράσεως καὶ διοράσεως, ἀκλινῶς ἀγιάζετε ὑμᾶς τοὺς τιμῶντας, ῥύεσθε κακώσεων καὶ περιστάσεων πάντας καὶ φρουρεῖτε ἐν βίῳ εὐσεβεῖς, ὧν πέλετε θεῖοι ἀρωγοὶ καὶ φύλακες θεόσταλτοι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθῃμι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Παῖσίων ξυνωρίς ἀγία, σκέπε
Παῖσιον μοναστὴν σὺν Χαραλάμπει.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩι ΜΟΝΩι ΑΛΗΘΙΝΩι
ΘΕΩι ΗΜΩΝ

